Καὶ καθ' ὑπόνοιαν ἐν τῷ λ. ἡ κατὰ τὸν ἐπεσιῶδες ἴδιον πρότερ ἀεὶ τὸ σιμβε-
βηκότος. τὸ δὲ σιμβεβηκός, τὴν ἔσχατην ἤλη χαλάξιν. τὸ μὲν ἐν τάνος. τὸ σιμβεβηκός
ἢ διαφορά. Καὶ τὸ ἦδος. ἐσιῶδη πάντως ἢ δὲ. τὸ δὲ σιμβεβηκός, ἐπεσιῶδες
ἀεί. τὸ δὲ τὸ ἴδιον, ἐπαμφοτερίζει. καὶ τὸ πολλάμις, ἐπεσιῶδες δὲ ἀρί-
σκεται δὲ πεπὶ ἐσιῶδες. οἷον. ἐν τῷ ἀνῷ τὸ, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν.
Καὶ γὰρ ἐν τῷ ἀνῷ διαφορά. Καὶ τὸ πλησίον γὰρ ἢ δεῖν, ἐν ἀεὶ ἐν ἢ διαφορά.
τὸ δὲ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἰδίως μόνῳ τῷ ἀνῷ ὑπάρχει. μόνος γὰρ
ὁ ἄνος δέχεται τὸν θύραθεν νοῦν, τὸν ἐκτῶν μαθήσεως. καὶ μόνος τὰς ἐπι-
στήμας διδάσκεται. λέγεται δὲ καὶ ἐσιῶδες τὸ τοῦ νοῦ ἴδιον, ὅτι καὶ πρῶτον
σώζει τὸ ἦδος. ὁ γὰρ ἄνος τοῦ ὅλου ἐστὶ, ζῶν λογικόν θνητόν. νοῦ καὶ ἐ-
πιστήμης δεκτικόν. Καὶ ἀπὸ φθήρη. ἢ μὴ γὰρ ὑπάρχει νοῦ καὶ ἐπιστήμης
δεκτικόν, ἐν ἔσται ἄνος. ἐπὶ γὰρ τὸ, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. καὶ
πρῶτον σώζει τὸν ἄνον. Καὶ ἀπὸ φθήρη. λέγεται καὶ καθ' ἑνὸς ἦδος
τοῦ ἀνῷ. Καὶ ἐν τῷ ὁ ποιοῦντι ἐστὶ κατηγορεῖται, διὰ τὰ τοῦ ἐσιῶδες ἴδιον
ἤρηται. τὸ δὲ τελαστικὸν ἴδιον τοῦ ἀνῷ, ἐπεσιῶδες ἐστὶ. πρῶτον μὲν γὰρ,
ἐν σώζει. Καὶ γὰρ ἐν χρήζομεν τοῦ γελαστικοῦ, πρὸς ἀμπλήρωσιν τῆς
φύσεως ἡμῶν. τοῦ δέ γε νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικοῦ χρήζομεν, διὰ
τὴν ἐξ ὧν γνῶσιν καὶ τὰς ἐπιστήμας ὡς ἤρηται. ἀπὸ δὲ πάλιν τοῦ νοῦ ἐπεσιῶδες
ἴδιον, ἐν φθήρη. δέναται γὰρ καὶ μὴ ἔχων τὸ τελαστικὸν
ὁ ἄνος, ἐν δὲν ἦτον ἦναι ἄνος. μὴ ἔχων δὲ τὸ, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν.
ἐν δέναται ἦναι ἄνος. μήτε γνῶσιν μήτε ἐπιστήμας δέξασθαι. πρῶτον λαμ-
βάνονται δὲ καὶ τὰ ἴδια ἐν τοῖς ὁρισμοῖς, χρῶν ἀκτηρίστι καὶ τὴν χάνον ὧν ἢ δεῖν.

Τὸ σιμβεβηκός